

РЕШЕНИЕ

№ 7105

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4256** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на К. Ж. Г. срещу Решение № 1040-21-226/04.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 212-00-5317-3/03.01.2020 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на лицето е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО.

В жалбата, както и в допълнението към нея, е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноси, като е поискано присъждане на адвокатско възнаграждение на основании чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе

предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От жалбоподателя е подадено заявление от 25.10.2019 г., с което е поискано отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложена декларация за последна заетост.

С Писмо изх. № У-212-5317-1/25.10.2019 г. е изискано лицето да представи копие от акт за прекратяване на правоотношението и копие от документ, издаден от съответната банка, с данни за личната платежна сметка. На 08.11.2019 г. от Г. са представени копие от Заповед № 5/02.08.2019 г., издаден от осигурител сдружение „Рома берг“ за прекратяване на трудовото правоотношение на основании чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 05.08.2019 г., копие от документ от съответната банка, както и констативни протоколи за извършена от лицето работа по граждански договори.

Извършена е проверка в информационната система на НОИ, във връзка с контрол по подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя сдружение „Рома берг“, при която са установени факти и обстоятелства, водещи до съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фондовете на ДОО.

Възложена е проверка при осигурителя сдружение „Рома берг“ от компетентните органи, поради което с Разпореждане № 212-00-5317-1/12.11.2019 г. на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, производството по отпускане на парично обезщетение за безработица е спряно до приключване на проверката.

В хода на проверката е осъществен контакт с управителя на дружеството-осигурител и е връчено на Задължително предписание № ЗД-1-11-00684474/27.11.2019 г. С Придружително писмо № 1029-11-2554/02.12.2019 г. от дружеството-осигурител са представени заверени копия на документи за Г., а именно: заповеди за освобождаване, платежна ведомост с начислено и изплатено възнаграждение и положени подписи, присъствени форми за периода 08.02.2017-05.08.2019 г., справки за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, както и писмено обяснение от осигурителя и длъжностни характеристики.

В хода на проверката, извършена по представените от осигурителя документи, по отношение на жалбоподателя са установени следните обстоятелства:

Г. е била назначена по проект „Образованието в подкрепа на приобщаването, многообразието и активното гражданство“ по трудов договор на длъжност „Експерт програми и проекти“, като по длъжностна характеристика нейните основни задължения са били: разработване на програма за развитие на социално-културни умения и личностно развитие на деца от етнически малцинства и методика за работа с нея; експертна работа по съставяне на сборник с материали от изследването и осъществяване на срещи – дискусии в [населено място] и др.

Г. е била назначена по проект „Съвместни усилия в подкрепа на хората в неравностойно положение на трудовия пазар в трансграничния район“, като е бил сключен трудов договор и е била назначена на длъжност „Координатор“, след това на длъжност „Експерт-ръководител на експертна група“ и на длъжност „Експерт – член на експертна група“. В представената длъжностна характеристика за длъжност „Координатор“ основните задължения са: съставяне на административна кореспонденция и водене на протоколи; да следи задачите по срокове и дати; да осъществява връзки с други служители по въпроси, свързани с изпълнението на проекта и др. Според представената длъжностна характеристика за длъжността

„Експерт-ръководител на експертна група“, основните задължения са: да подпомага цялостната научна-методична дейност; да разработва и анализира политики; да проучва социално-икономическите тенденции; да формулира и анализира различни възможности, политики и др.

При проверката не са представени материали от изготвените програми, проекти и др. документи, от които да е видно, че са изготвени съобразно длъжностните характеристики.

От осигурителя са представени разплащателни ведомости, с посочени отработени часове и осигурителен доход, като в същите има положени подписи за получени суми, както и печат за верифициран разход по съответния проект.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № КП-5-11-00696120/23.12.2019 г., в който е посочено, че не се установява извършване на трудова дейност от Г.. Като аргумент за това е посочено, че проверката е изцяло документална, по представени от осигурителя документи, като от сдружението не са представени конкретни проекти, анализи или справки, както и други документи изготвени лично от Г..

С Разпореждане № 212-00-5317-2/03.01.2020 г. на основание чл. 55 от АПК е възобновено производството по отпускане на парично обезщетение за безработица на Г..

Издадено е Разпореждане № 212-00-5317-3/03.01.2020 г. на основание чл. 54ж, ал. 1, с което на лицето е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО, като е прието, че същото не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-226/04.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал.1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от представените по делото доказателства за материална компетентност.

Двата акта отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и 117, ал. 3 от КСО и съдържат всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването им.

В хода на административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от АПК, спряното административно производство се възобновява, когато отпадат основанията на спиране. В случая, производството по отпускане на ПОБ на жалбоподателя е спряно до приключване на проверката на дружеството-осигурител.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от КСО проверката следва да се извърши от контролните органи на ТП на НОИ, като при установени нередности, следва да бъдат издадени задължителни предписания. Съгласно ал.2 физическите и юридическите

лица са длъжни да представят на контролните органи на Националния осигурителен институт исканите от тях документи, сведения, справки, декларации, обяснения и носители на информация, свързани със спазване на осигурителното законодателство във връзка с дейността, възложена на Националния осигурителен институт, както и да оказват съдействие при изпълнението на служебните им задължения. Съгласно Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт проверките се извършват в служебни помещения на проверяваното лице, в помещенията на изпълнителите на дейността по профилактика и рехабилитация или в ТП на НОИ, а контролните органи са длъжни да се запознаят с относимите за проверката документи и да установят фактите и обстоятелствата от значение за определяне на резултатите от извършването ѝ.

В конкретния случай, нужните за проверката документи са изчерпателно изброени в Задължителни предписания от 27.11.2019г., адресирани до осигурителя и те са били предоставени от последния в посочения срок. Документите са обсъдени в КП, а впоследствие и в оспореното Решение. По преписката не са налице данни, от които да е видно, че непредставените документи, послужили за формиране на извод за липса на трудово правоотношение са изискани от работодателя. Основателно е възражението на жалбоподателя, че тези документи /“ материали от изготвени програми, проекти и др. документи, от които да е видно, че са изготвени от Г., съгласно определеното в длъжностната характеристика“/ не са елемент от фактическия състав за определяне на парично обезщетение за безработица по КСО, нито са изискуеми по силата на КС или друг нормативен акт. Следователно непредставянето им не може да се вмени във вина на жалбоподателя, нито по силата на това може да се формира извод, послужил за отказ да се отпусне парично обезщетение за безработица.

За резултатите от извършената проверка на осигурителя сдружение „Рома-берк“ е съставен констативен протокол, в който е отразено, че по отношение на К. Г. не се установява същата да е извършвала трудова дейност в дружеството, поради което не са изпълнени изискванията на чл. 10, ал. 1 от КСО, във връзка с § 1 от ДР на КСО и не е налице основание за осигуряване.

При констатираната непълнота /въпреки че такава не е налице с оглед представяне на всички изискани документи/, описани в съставения констативен протокол, не може да се приеме, че проверката по отношение на осигурителя сдружение „Рома-берк“ е приключила към датата на възобновяване на административното производство с Разпореждане № 212-00-5317-2/03.01.2020 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, тъй като изцяло в правомощията на органа е да изиска тези документи, които счита за относими. Съгласно чл. 31 ал.2 от Инструкцията контролните органи са длъжни да се запознаят с относимите за проверката документи и да установят фактите и обстоятелствата от значение за определяне на резултатите от извършването ѝ. Следователно като не са изпълнили задължението си да изяснят всички факти и обстоятелства, които считат за относими, то възобновяването на производството при неизяснена фактическа обстановка и произнасяне на оспореното Решение е сторено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от Разпореждане № 212-00-5317-1/12.11.2019 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, производството по отпускане на ПОБ на жалбоподателя е спряно на основание чл. 54г от КСО - до извършване на

проверка при осигурителя. Съдът приема, че към момента на издаването на разпореждането за възобновяване не са отпаднали основанията за спиране на административното производство, /поради становището на самия орган, че е необходимо доказване на резултат от престирания труд/, каквото е изискването на чл. 55, ал. 1 от АПК. Това обстоятелство представлява съществено процесуално нарушение.

Съдът споделя доводите на жалбоподателя касателно неотносимостта на документите, удостоверяващи краен резултат от престирания труд и липсата на законово изискване за доказване на такъв.

С оглед изложеното оспореното решение е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено и преписката да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски. В жалбата е поискано определянето на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Представен е договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че процесуалното представителство се осъществява на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на адв. Г. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Ж. Г. Решение № 1040-21-226/04.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 212-00-5317-3/03.01.2020 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на лицето е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО.

ВРЪЩА преписката на административната преписка на ръководителя на осигуряването и безработицата при ТП на НОИ С. град за произнасяне съгласно указанията, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град да заплати на адв. К. С. Г. от САК, с личен № [ЕГН], с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 350 лв. /триста и петдесет/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 т Закона за адвокатурата.

Решението е окончателно на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: